Prejudiciálna otázka

Možno článok 10 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/87/ES [1] z 13. októbra 2003 o vytvorení systému obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov v Spoločenstve, a ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 96/61/ES, vykladať v tom zmysle, že nebráni uplatneniu takých vnútroštátnych legislatívnych opatrení, akými sú opatrenia v tomto konaní, ktorých cieľom a účinkom je zníženie odmeny za výrobu elektrickej energie o sumu zodpovedajúcu hodnote emisných kvót, ktoré boli v príslušnom období bezodplatne pridelené?

[1] Ú. v. EÚ L 275, s. 32; Mim. vyd. 15/007, s. 631.

Odvolanie podané 15. novembra 2011: ClientEarth proti uzneseniu Všeobecného súdu (šiesta komora) zo 6. septembra 2011 vo veci T-452/10, ClientEarth, ktorého podporujú Dánske kráľovstvo, Fínska republika, Švédske kráľovstvo/Rada Európskej únie

(Vec C-573/11 P)

(2012/C 39/15)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolateľ: ClientEarth (v zastúpení: P. Kirch, advokát)

Ďalší účastníci konania: Dánske kráľovstvo, Fínska republika, Švédske kráľovstvo, Rada Európskej únie

Návrhy odvolateľa

Odvolateľ navrhuje, aby Súdny dvor:

— zrušil uznesenie Všeobecného súdu zo 6. septembra 2011 vo veci T-452/10,

— zaviazal Radu Európskej únie na náhradu všetkých trov konania.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Odvolateľ tvrdí, že Všeobecný súd vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia pri výklade pojmov „nezávislosť“ a „tretia osoba“ v súvislosti s uplatnením článku 19 prvého, tretieho a štvrtého odseku Štatútu Súdneho dvora a článku 43 ods. 1 rokovacieho poriadku.

Žaloba podaná 18. novembra 2011 — Európska komisia/Luxemburské veľkovojvodstvo

(Vec C-576/11)

(2012/C 39/16)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: O. Beynet a B. Simon, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaný: Luxemburské veľkovojvodstvo

Návrhy žalobkyne

— určiť, že Luxemburské veľkovojvodstvo si tým, že neprijalo všetky opatrenia potrebné na vykonanie rozsudku, ktorý vydal Súdny dvor 23. novembra 2006 vo veci C-452/05, nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 260 ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie,

— nariadiť Luxemburskému veľkovojvodstvu zaplatiť Komisii penále navrhované vo výške 11 340 eur za deň omeškania s vykonaním rozsudku vydaného 23. novembra 2006 vo veci C-452/05 odo dňa, keď bude vydaný rozsudok v prejednávanej veci, do dňa, keď bude vykonaný rozsudok vo veci C-452/05,

— nariadiť Luxemburskému veľkovojvodstvu zaplatiť Komisii dennú paušálnu pokutu vo výške 1 248 eur odo dňa vyhlásenia rozsudku z 23. novembra 2006 vo veci C-452/05 až do dňa vyhlásenia rozsudku v prejednávanej veci alebo do dňa, keď bude vykonaný rozsudok vo veci C-452/05, ak k jeho vykonaniu dôjde skôr,

— zaviazať Luxemburské veľkovojvodstvo na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby Komisia uvádza, že z preskúmania informácií, ktoré poskytli luxemburské orgány, vyplýva, že Luxembursko doteraz plne nevykonalo rozsudok Súdneho dvora, a to skoro päť rokov po jeho vyhlásení. Luxembursko totiž nedosiahlo súlad ani s ustanoveniami článku 5 ods. 4, ani s ustanoveniami článku 5 ods. 2. Šesť čističiek odpadových vôd, ktoré obsluhujú aglomerácie v Luxembursku s populačným koeficientom viac ako 10 000, totiž stále nie je v súlade s požiadavkami stanovenými smernicou 91/271/EHS [1].

[1] Smernica Rady z 21. mája 1991 o čistení komunálnych odpadových vôd (Ú. v. ES L 135, s. 40; Mim. vyd. 15/002, s. 26).